

12. Souhrn

Zdravotnický systém je specifickým sociálním subsystém, jehož hlavním cílem je zajišťovat právo jedince na péči o zdraví. Současné zdravotnické systémy jsou výsledkem dlouhého historického a společenského vývoje, který probíhal v závislosti na podmínkách a potřebách dané země.

V průběhu tohoto vývoje se také měnily cíle a orientace zdravotní politiky. Do první poloviny 20. století bylo hlavní snahou zvýšit dostupnost zdravotnických služeb pro co nejširší okruh populace, v 70. letech se objevil nový cíl, a sice, jak této populaci z omezených zdrojů zajistit zdravotní péči, jejíž nabídka se v důsledku vědeckého a technologického rozvoje stále rozšiřuje.

Cíle dnešní zdravotní politiky jsou proto orientovány na omezení růstu výdajů na zdravotnictví a efektivní využívání dostupných zdrojů. Většina reformních snah se dnes orientují především na stranu nabídky zdravotnických služeb a vzhledem k tomu, že nemocnice jsou nejnákladnějším článkem zdravotnické soustavy, obrací se pozornost právě k nim a k hledání cest k efektivnějšímu využívání jim určených finančních prostředků. Pro hodnocení efektivnosti lůžkových zařízení se využívá znalosti tzv. provozních a výkonových ukazatelů, např. počet hospitalizovaných, ošetrovací dny, průměrná ošetrovací doba, obloženost.

Za posledních dvacet let došlo v nemocniční péči k několika změnám. Dochází k restrukturalizaci lůžkové péče ve smyslu snižování nejen celkového počtu lůžek, ale především lůžek akutní péče a naopak zvyšování lůžek péče ošetrovatelské. Dále ke zkracování doby pobytu na lůžku a v závislosti na to i zvyšování počtu hospitalizací.

Mezi faktory, které mají vliv na tyto trendy patří především změna demografického vývoje, epidemiologické transformace nemocí, rozvoj vědy a medicínských technologií a již zmiňované omezené finanční možnosti.

V SRN se tyto trendy objevily již v 80. letech 20. století, Česká republika na ně navázala až po politických událostech po roce 1989.